

Arrest

nr. 317 650 van 29 november 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Rue Patenier 52
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat J. RICHIR.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 24 juli 2021 binnenkwam, diende op 26 juli 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 11 oktober 2021 werd verzoeker een voogd aangesteld door de Dienst Voogdij van de FOD Justitie gedurende zijn minderjarigheid. De voogdij werd van rechtswege beëindigd, omdat verzoeker meerderjarig werd eind juli 2024.

1.3. Op 19 oktober 2023 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 23 oktober 2023 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 26/07/2021

In het kader van jouw verzoek om internationale bescherming werd je door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) gehoord op 21 februari 2023 van 14.09 uur tot 17.50 uur. Je werd bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Jouw voogd, M. P., en jouw advocaat, meester Catherine Smekens, loco meester Juliette Richir, waren aanwezig gedurende respectievelijk de volledige duur en van 14.15 uur tot het einde van het persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben, een Pashtoun van origine te zijn en afkomstig te zijn van het dorp Dobi in het district Hesarak, provincie Nangarhar.

Jouw vader was werkzaam voor de Afghaanse politie en werd omwille van zijn werkzaamheden regelmatig lastiggevallen en bedreigd door de taliban. In jouw dorp ging je samen met jouw broer H. naar de madrassa. Je werd daar toen tweemaal door de taliban benaderd en geslagen. Omdat jouw leven in gevaar was besloot jouw maternale oom A.K. jou en jouw broer H. naar Kabul te sturen. De rest van jouw familie bleef toen in Dobi wonen. In die periode verdween jouw vader spoorloos. Jouw broer en jij verbleven toen ongeveer vier jaar in de wijk Khalay Zaman Khan te Kabul. Jullie werkten daar op verschillende plaatsen. Jouw laatste werkplaats was een bakkerij. Gedurende anderhalve maand werd je daar driemaal benaderd door gemaskerde mannen met lange baarden en wapens. Toen je jouw oom hiervan op de hoogte bracht, gaf hij jou het advies om Afghanistan te ontvluchten.

Je verliet Afghanistan ongeveer tien of twintig dagen na het Offerfeest van 2020 (i.e. 30 juli tem 2 augustus 2020). Via Iran, Turkije, Griekenland, Servië, Bosnië-Herzegovina, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk kwam je in België aan op 24 juli 2021 na een reis van ongeveer een jaar. Op 26 juli 2021 diende je jouw verzoek om internationale bescherming in.

Na de machtsovername door de taliban verscheen jouw vader terug thuis na twee jaar afwezigheid. Omdat jouw oom vreesde dat de taliban jouw vader iets zou aandoen, gaf hij jouw vader advies om het huis te verlaten, waarna jouw vader opnieuw verdween. Na het vertrek van jouw vader kwamen de taliban bij jullie huis langs. Ongeveer een maand tot twee maanden na jouw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (i.e. 23/12/2021) vluchtten ook jouw broer H. en I. uit Afghanistan. Jouw jongere broer I. werd toen ook geslagen door de taliban. Jouw twee broers verblijven op dit moment in Iran.

Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je gedood te zullen worden door de taliban. Tevens kaart je aan blij te zijn in België, hier naar school te gaan, vrienden te hebben en de taal te leren.

Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming leg je kopieën van de volgende documenten neer: het paspoort van jouw vader, enkele documenten om de job van jouw vader te staven, enkele foto's om aan te tonen dat het bureau van jouw vader door de taliban overhoop werd gehaald, enkele foto's van de job van jouw vader, de taskara van jouw grootvader, een foto van jij met jouw vader en de rest van de familie, de taskara van jouw vader, enkele foto's aangaande jouw leven in België en een verklaring van jouw Franstalige leerkracht. Verder leg je ook nog twee originele attesten neer om aan te tonen dat je lid bent van een judoclub.

Na het persoonlijk onderhoud gaf je enkele opmerkingen via jouw advocaat bij de notities van het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat en jouw voogd die in de mogelijkheid verkeerden om stukken neer te leggen en opmerkingen te formuleren en werd bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, alsook met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat je doorheen jouw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient te worden aangestipt dat je bijzonder vage verklaringen aflegde over de werkzaamheden van jouw vader bij de Afghaanse politie, nochtans de oorzaak van jouw problemen met de taliban en uiteindelijk ook jouw vertrek uit jouw land van herkomst. Je slaagt er immers niet in te overtuigen wat betreft zijn concrete activiteiten bij de politie. Zo kan je louter zeggen dat jouw vader werkzaam was als officier bij de politie en soms naar Tadzjikistan diende te gaan voor zijn job (CGVS, p. 8). Bij welke afdeling van de politie hij werkte, weet je niet te zeggen (CGVS, p. 8). Je stelt vervolgens weliswaar dat jouw vader een opleiding volgde om chauffeur te worden, doch waar hij die opleiding volgde of wat dit inhield weet je niet met zekerheid te zeggen (CGVS, p. 8). Evenmin kan je duiden waar jouw vader werkzaam was of gestationeerd was (CGVS, p. 8). Hoewel je even later dan toch stelt dat het bureau van jouw vader zich in Kabul bevond, weet je dit echter niet verder te concretiseren (CGVS, p. 12). Vervolgens verklaar je dat er tien personen onder jouw vader werkzaam waren, doch geen verdere informatie hierover te bezitten (CGVS, p. 14). Nochtans vernam je dit van jouw maternale oom (CGVS, p. 14). Jouw oom gaf echter geen verdere informatie, noch heb je zelf meer informatie gevraagd aan jouw oom (CGVS, p. 15). Je kan niet duiden waarom je dit niet deed en stelt louter dat jij hier bent en jouw oom in Afghanistan is (CGVS, p. 15), hetgeen geen vergoelijking is voor jouw nalatende houding. Er kan begrip worden opgebracht voor jouw jeugdige leeftijd, doch is het frappant dat jullie hierover niet verder zouden hebben gesproken, daar de job van jouw vader de aanleiding was van jouw vervolgingsfeiten. Verwacht kan dan ook worden dat jouw oom verdere informatie zou meegeven. Dat hij dit niet gedaan zou hebben, plaatst de nodige vragen bij de door jou ingeroepen feiten. Vervolgens leg je een aantal foto's neer om de job van jouw vader te staven. Over deze foto's slaag je er evenmin in verdere informatie te geven. Je weet niet waar de foto's zijn genomen, noch wie de andere personen zijn die met jouw vader zijn afgebeeld (CGVS, p. 12). Ook kan je geen enkele naam van een collega weergeven (CGVS, p. 9). Tot slot slaag je er niet in enig verhaal van de job van jouw vader te vertellen (CGVS, p. 9). Daar je tot een maand voor het persoonlijk onderhoud maandelijks contact had met jouw maternale oom (CGVS, p. 7), kan worden verwacht dat je meer informatie zou bezitten. Door jouw gebrekkige kennis over de werkzaamheden van jouw vader, maak je diens job als officier bij de politie allerminst aannemelijk.

Dat je amper informatie bezit over de job van jouw vader, blijkt eveneens uit de vaststelling dat in de door jou neergelegde documenten herhaaldelijk wordt verwezen naar de Afghaanse grenspolitie, terwijl jij geen notie had voor welke afdeling jouw vader werkzaam was (CGVS, p. 8). Op basis van jouw documenten blijkt immers dat jouw vader een training met een Ford Ranger volgde bij het departement van de grenspolitie in Kabul, alsook een opleiding voor het besturen van een vrachtwagen in datzelfde departement en dit in samenwerking met de Afghaanse nationale politie. Ook bij het document waar hij een managementcursus volgde in Tadzjikistan wordt gesproken over de Afghaanse grenspolitie. Daar er meermaals verwezen wordt naar de Afghaanse grenspolitie, lijkt het waarschijnlijk dat jouw vader aangesloten was bij de grenspolitie. Jij maakt hier echter geenszins gewag van, noch stel je enige notie te hebben van de afdeling waarvoor jouw vader werkzaam was (CGVS, p. 8). Dat je verschillende documenten en foto's neerlegt ter staving van de job van jouw vader, kan dan ook geen ander licht doen schijnen op de vaststelling dat je de werkzaamheden van jouw vader niet aannemelijk weet te maken. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om plausibele verklaringen kracht bij te zetten. Daar is hier allerminst sprake van. Op zichzelf vermogen zulke documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig relaas te herstellen. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt bovendien dat veel valse en vervalste Afghaanse documenten door de hoge graad aan corruptie in jouw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde. Er kan dan ook geen waarde worden toegeschreven aan de documenten en foto's ter ondersteuning van de job van jouw vader. Overigens dient te worden opgemerkt dat je slechts een foto neerlegt om de band met de persoon waarvan jij beweert dat hij je vader is, te staven. Je legt immers geen enkel identiteitsdocument van jezelf neer, waardoor je niet aantoont dat de persoon op de documenten jouw vader betreft.

Wat betreft jouw verklaringen dat je ook twee paternale ooms, genaamd N. en S., hebt die bij de politie tewerkgesteld waren, kan je niet zeggen wat ze deden bij de politie (CGVS, p. 9). Verder weet je niet of ze op dezelfde plaats als jouw vader tewerkgesteld waren (CGVS, p. 9). Ofschoon begrip kan worden opgebracht voor jouw jeugdige leeftijd en het feit dat jouw ooms niet nabij jullie woonden, kan toch enige basiskennis worden verwacht, hetgeen niet het geval is. Evenmin heb je iets van jouw familie vernomen over de job van jouw ooms (CGVS, p. 9). Of je naast deze twee familieleden nog andere familie had die werkzaam was bij de Afghaanse politie, weet je niet (CGVS, p. 9). Nog daar gelaten of je kennis hebt van hun job, blijkt verder ook

dat je geen zicht hebt op eventuele problemen die deze twee ooms al dan niet met de taliban zouden hebben gehad. Je kan niet duiden of de twee ooms problemen kenden, noch of hun familieleden ooit geslagen werden door de taliban (CGVS, p. 20). Je stelt louter dat de taliban naar hun huizen gingen om brood of eten te vragen, maar of ze hierbij specifiek de families van jouw twee ooms viseerden, weet je niet (CGVS, p. 20). Verwacht kan dan ook worden dat jij of jouw familie zich hierover zouden informeren ten einde het risico op vervolging te kunnen inschatten. Tot slot leg je geen enkel document neer over de werkzaamheden van jouw twee paternale ooms, waardoor je niet hebt aangetoond dat jouw twee ooms tewerkgesteld waren bij de Afghaanse politie.

Gelet op bovenstaande vaststellingen weet je niet aannemelijk te maken dat jouw vader of andere familieleden tewerkgesteld waren bij de Afghaanse politie, waardoor er evenmin geloof kan worden gehecht aan de problemen die hieruit voortvloeien.

Bovendien kunnen de nodige vragen worden gesteld bij de houding van jouw familie en de gang van zaken die je schetst na de start van jouw vervolgingsfeiten, hetgeen de nodige vragen oproept en de geloofwaardigheid van de door jou geschetste feiten op de helling plaatst. Je stelt tweemaal door de taliban te zijn geslagen toen je nog in Dobi woonde (CGVS, p. 13, p. 15, p. 16). Daar waar dit een eerste keer gebeurde in het bijzijn van jouw broer en je de tweede keer alleen was, weet je niet te zeggen of jouw broer op nog andere momenten geslagen werd (CGVS, p. 16). Dit is frappant aangezien je vervolgens vier jaar met jouw broer in Kabul leefde, waardoor het vreemd is dat jullie hierover niet gesproken zouden hebben. Voorts kan gewezen worden op de houding van jouw familie. Nadat jij en jouw broer een eerste keer geslagen werden door de taliban, stelde jouw maternale oom dat er geen probleem was en liet hij jullie verder naar de madrassa gaan (CGVS, p. 16). Nochtans verklaarde je dat de mauwlawi van de madrassa banden had met de taliban, in zijn lessen reeds hintte naar een mogelijkheid om op een andere plaats te studeren en waarschuwde jouw moeder jou om niet op dit aanbod in te gaan, aangezien dit betekende dat je jihad zou moeten doen (CGVS, p. 20). Dat jouw oom jullie dan zonder meer verder naar de madrassa liet gaan, roept eveneens de nodige vragen op. De aanvankelijk nalatende houding van jouw oom staat dan ook in schril contrast met zijn houding nadat je een tweede maal door de taliban werd geslagen en hij jouw broer en jij meteen wegstuurde naar Kabul (CGVS, p. 16, p. 17). Of jouw oom jouw vader inlichtte over deze twee incidenten met de taliban, kan je echter niet zeggen (CGVS, p. 16). Er kan begrip worden opgebracht voor jouw jeugdige leeftijd ten tijde van deze incidenten, doch is de houding van jouw oom merkwaardig te noemen. Jouw voorstelling van de feiten dat jouw maternale oom jou, als acht- of negenjarige, en jouw broer, die op dat moment elf of twaalf jaar oud was, zonder enig netwerk naar Kabul stuurde waar jullie dienden te werken om te kunnen overleven, roept dan ook ernstige vragen op (CGVS, p. 6, p. 7). Je stelt immers dat jouw familie in Dobi bleef wonen, jullie niet kwam opzoeken in Kabul, noch ben je teruggekeerd naar Dobi in die periode van vier jaar (CGVS, p. 6, p. 7). Gevraagd hoe jullie toen overleefden, stel je op de eigenaar van de zaak waar je op dat moment werkte, te zijn aangewezen (CGVS, p. 7, p. 17). Vreemd is dat jouw oom jullie naar Kabul begeleidde, waar hij jullie vervolgens in de handen van A. een zakenman met ballonnen, zou laten (CGVS, p. 17). De door jou geschetste context is dan ook weinig plausibel.

Dat de houding van jouw familie niet strookt met het hebben van een gegronde vrees voor vervolging, blijkt verder nog uit de houding van jij of jouw broer nadat je in Kabul tevens werd benaderd wat uiteindelijk ook tot jouw vertrek uit Afghanistan heeft geleid. Je verklaarde in Kabul driemaal benaderd te zijn geweest door een aantal personen (CGVS, p. 14, p. 18, p. 19). Nadat je een eerste maal werd benaderd, heb je niemand ingelicht omdat je dacht dat dit geen problemen zou opleveren (CGVS, p. 18). Nochtans verklaarde je over deze eerste keer dat je bang was en ze een wapen bij zich hadden (CGVS, p. 18).

Je verwittigde jouw broer weliswaar na het tweede incident, doch verhinderde je jouw broer om naar jouw oom te bellen, omdat je dacht dat het om gewone burgers ging (CGVS, p. 18, p. 19). Dit kan echter niet worden gevolgd, daar je verklaarde reeds de tweede keer een pistool te hebben gezien en vertelde je over de eerste keer dat je de gezichten van jouw belagers niet kon zien omdat ze deze verborgen hielden met een sjaal (CGVS, p. 18), waardoor toen reeds het vermoeden kon ontstaan dat deze personen meer waren dan gewone burgers, gelet op de vaststelling dat je reeds in Dobi door de taliban werd benaderd. Gevraagd naar concrete indicaties voor jouw vermoeden dat jouw belagers banden hadden met de taliban, verwijst je namelijk naar hun fysieke karakteristieken, het feit dat ze een tulband droegen, ze hun gezichten verborgen hielden en een geweer bij zich hadden (CGVS, p. 19). Dat jij of jouw broer aldus jouw oom niet eerder zouden hebben ingelicht, is dan ook weinig plausibel in de door jou geschetste context, daar de problemen met de taliban er toe geleid hebben dat jij en jouw broer jullie dorp reeds op jonge leeftijd dienden te verlaten omwille van de problemen met de taliban. Frappant is voorts ook dat je geen notie hebt of jouw oudere broer op dat moment ook al dan niet werd benaderd door de taliban (CGVS, p. 18).

Wat betreft de bedreigingen van de taliban, dient te worden onderstreept dat je nauwelijks enige notie hebt van het verloop van de bedreigingen, noch welke concrete problemen jouw vader dan ondervonden zou hebben naar aanleiding van zijn werkzaamheden, hetgeen de geloofwaardigheid van jouw vervolgingsfeiten verder ondergraaft. Gevraagd of jouw vader ooit problemen kende met de taliban, repliceer je niet te weten of

hij benaderd werd, maar verwijst je naar zijn functie als officier bij de politie, waardoor hij zeker problemen met de taliban moet hebben gekend (CGVS, p. 14). Gepeild naar de concrete problemen die jouw vader dan heeft gehad, ontwijk je de vraag aanvankelijk en verwijst je wederom naar zijn job bij de politie, het gegeven dat hij een hoge rang had en tien mensen onder zich had (CGVS, p. 14). Daar waar je vervolgens refereert naar drie of vier politiecommandanten die door de taliban werden gedood, heb je hierover geen verdere informatie (CGVS, p. 14, p. 15). Nochtans lichtte jouw oom jou hierover in, waardoor het merkwaardig is dat hij jou niet verteld zou hebben over de problemen van jouw vader met de taliban, daar dit de kern van jouw vrees uitmaakt. Voorts is het vreemd dat je amper informatie hebt over de eerste maal dat jouw vader gedurende lange tijd verdween (CGVS, p. 9). Hoewel jouw vader pas terug opdook na jouw vertrek, is het frappant dat hij amper iets gelost zou hebben of niemand van jouw familie ingelicht zou hebben over de gebeurtenissen van die afgelopen twee jaar (CGVS, p. 10). Evenmin kan je duidelijkheid verschaffen over de tweede keer dat jouw vader verdween. Je weet immers niet te zeggen of jouw vader al dan niet Afghanistan verliet, noch wat zijn plan was, noch heeft iemand van jouw familie jouw vader nog gehoord sindsdien (CGVS, p. 7, p. 9, p. 10). Het is merkwaardig dat jouw vader niemand ingelicht zou hebben terwijl hij twee of drie dagen thuis verbleef (CGVS, p. 10). Daar waar je vervolgens verklaart dat jouw vader andermaal verdween omdat enkele verwanten voor de taliban werkten en iets wilden doen tegen jouw vader, kan je niet duiden wie deze personen dan waren (CGVS, p. 10). Je slaagt er immers louter in de naam van M. mee te geven, maar andere namen stel je niet gehoord te hebben (CGVS, p. 10, p. 11). Wat M. dan voor de taliban deed, weet je evenmin (CGVS, p. 11). Gelet op jouw gebrekkige kennis hierover, maak je dan ook niet aannemelijk dat de taliban het op jouw vader gemunt zouden hebben bij zijn terugkeer naar huis. Dat je hierover in het ongewisse blijft, mag verbazen en is weinig plausibel. Voorts kan gewezen worden op de gebrekkige inspanningen van jouw oom om jouw vader te vinden. Je stelt dat jouw oom eenmaal naar Kabul ging, maar op welke manier hij jouw vader trachtte te vinden en of hij al dan niet naar zijn bureau in Kabul ging of naar een andere plaats in Kabul, weet je evenmin te duiden (CGVS, p. 20). Hoewel je er aan toevoegt dat jouw oom jouw vader ook in het dorp poogde te vinden, kan je hierover evenzeer geen informatie verschaffen (CGVS, p. 20). Jouw vage en oppervlakkige antwoorden kunnen dan ook niet overtuigen. Ofschoon begrip kan worden opgebracht voor jouw jeugdige leeftijd, kan worden verwacht dat jouw familie jou op de hoogte houdt aangaande de huidige situatie van jouw vader, daar de problemen met de taliban omwille van de werkzaamheden van jouw vader de kern van jouw vrees uitmaken. Ook van een jonge verzoeker om internationale bescherming mag verwacht worden dat hij zich zo goed als mogelijk inlicht over de elementen die rechtstreeks in verband staan met de kern van zijn vrees. Dat je hier niet in slaagt, ondergraaft verder de geloofwaardigheid van jouw bewering dat je persoonlijke problemen ondervond met de taliban waardoor jij het land verliet en nog steeds niet kan terugkeren.

Gezien al deze vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan het door jou aangehaalde asielrelaas, waarop je jouw asielmotieven steunt. Je bent er dan ook niet in geslaagd aannemelijk te maken dat je in Afghanistan een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève.

Wat betreft jouw verblijf in België en jouw verklaringen dat je tevreden bent in België, sport en vrienden hebt hier (CGVS, p. 14, p. 21), dient vooreerst gewezen te worden op de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) waaruit niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of

uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat je, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Aangaande jouw verblijf in België, verwijst je naar het feit dat je hier naar school gaat; Belgische vrienden hebt; lid bent van een judoclub; contact hebt met jongens en meisjes; en deelneemt aan time out activiteiten, waarbij je naar een ander opvangcentrum of een andere stad gaat op momenten dat je je eenzaam voelt (CGVS, p. 3, p. 14, p. 21). Voorts voeg je hier aan toe dat jouw vrienden in België niet roken, terwijl jouw vrienden in Afghanistan hasjiesj rookten; er in Afghanistan geen goede scholen zijn; je geen problemen kent in België en het in Afghanistan onmogelijk is om er te sporten (CGVS, p. 21). Hierbij dient te worden aangestipt dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen (bijvoorbeeld kledij, sociale omgang,...) gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. In dit verband kan nog worden opgemerkt dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Bepaalde aanpassingen aan heersende culturele normen en waarden zijn niet onoverkomelijk en je toont niet aan dat er fundamentele rechten zouden worden geschonden bij een terugkeer naar Afghanistan en aanpassing aan de aldaar geldende normen en waarden.

De door jou aangehaalde algemeenheden kunnen niet als fundamentele rechten worden beschouwd waarvan een beknutting of inperking tot onmenselijke behandeling zou kunnen leiden. Daarenboven stel je dat je zou terugkeren naar Afghanistan indien je er geen problemen zou kennen (CGVS, p. 21). Daar waar jouw advocaat stelt dat je de vraag niet begrepen zou hebben, dient te worden aangestipt dat dit een blote bewering betreft die ze niet kan hardmaken (CGVS, p. 23). Uit de weergave van het persoonlijk onderhoud blijkt niet dat je de vraag niet begrepen zou hebben, aangezien de vraag herhaald werd en je op het einde van het persoonlijk onderhoud bevestigde de vragen en de tolk goed begrepen te hebben (CGVS, p. 22). Evenmin blijkt uit de neerlegde foto's aangaande jouw leven in België dat je verwesterd zou zijn (CGVS, p. 23). Dergelijke foto's dienen louter ter aanvulling van verklaringen. Uit jouw verklaringen blijkt niet dat je dermate verwesterd zou zijn dat je zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat je bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en jouw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen. Voorts blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor jouw komst naar België niet in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban je niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng je zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat je in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf jij, je advocaat alsook je voogd echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot veertienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven (CGVS, p. 11), waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stel je in Afghanistan naar de madrassa te zijn geweest, woont jouw familie nog steeds in Dobi en onderhield je na jouw vertrek nog contact met jouw familie (CGVS, p. 5, p. 7). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Aangaande de documenten die je neerlegt om aan te tonen dat je lid bent van een judoclub te Tenneville, alsook de foto's van jouw leven in België en jouw Belgische vrienden en de verklaring van jouw leerkracht Frans, genaamd Julie Godinas, waarin ze jouw integratie en attitude benadrukt (CGVS, p. 3, p. 23), dient te worden opgemerkt dat een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut niet kan worden genomen enkel en alleen op grond van de vaststelling van een langdurig verblijf en integratie in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd uw eventuele risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven niet relevant. Indien u een langdurig verblijf en een goede integratie wenst op te werpen als element voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning moet u zich, volgens de in de Vreemdelingenwet voorziene procedure, wenden tot de bevoegde overheidsinstantie.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen

reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke

slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, *N. v. Verenigd Koninkrijk*, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak *M.S.S.* en in de zaak *Sufi en Elmi* (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, *M.S.S. / België en Griekenland*, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts

preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban

die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren.

Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

De overige door jou neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Het paspoort en de taskara's van jouw vader en jouw grootvader zeggen enkel iets over hun identiteit en nationaliteit. Dit toont echter jullie beweerde familieband niet aan, daar je er niet in slaagt enig identiteitsdocument van jou neer te leggen (CGVS, p. 13). In de kantlijn kan hieraan nog toegevoegd worden dat jouw verklaring dat jouw taskara in Kroatië in beslag werd genomen, klemmt met jouw aanvankelijke verklaringen bij aankomst in België waar je stelde dat jouw taskara in Afghanistan is achtergebleven (CGVS, p. 13; Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling, d.d. 26/07/2021, p. 4), waardoor de nodige vragen kunnen worden gesteld bij het uitblijven van enig identiteitsdocument. Te meer daar je volgens jouw verklaringen tot een maand voor het persoonlijk onderhoud in contact stond met jouw maternale oom, die je verschillende documenten over de job van jouw vader doorstuurde (CGVS, p. 7, p. 13), waardoor verwacht kan worden dat je via hem een kopie tracht te bekomen. Tot op heden heb je echter geen enkel (begin van) bewijs neergelegd om jouw identiteit te staven. Dat je tegenstrijdige verklaringen aflegt over het ontbreken van jouw taskara, noch er in slaagt een kopie neer te leggen, heeft als gevolg dat je niet toelaat te stellen dat jouw identiteit, noch jouw familieband met de door jouw beweerde familieleden, vaststaat. Er kan immers worden verwacht, gelet op het belang van dit soort stukken, dat je een duidelijk zicht kan bieden op het bestaan van jouw taskara. Voorgaande wordt overigens nog versterkt door de toegevoegde informatie waaruit blijkt dat dit bovenstaande stukken vlot te verkrijgen zijn binnen het illegale circuit. De foto waarop jij zou staan met de persoon waarvan je beweert dat hij jouw vader is, samen met jouw broers en zussen, zegt niets over jouw familieband en asielmotieven an sich.

Gezien het grote leeftijdsverschil kan namelijk niet met zekerheid worden vastgesteld dat jij het bent, noch dat de persoon jouw vader zou zijn. Wat betreft de stempels van het paspoort waarover jij verklaart dat deze bij het paspoort van jouw vader horen om aan te tonen dat hij soms naar Tadzjikistan diende te gaan, blijkt uit niets dat dit deel is van het paspoort van jouw vader. Op de kopies is immers nergens een duidelijk leesbaar paspoortnummer terug te vinden, waardoor niet met zekerheid kan gesteld worden dat de stempels uit het paspoort van jouw vader komen. Aangaande de foto's die je neerlegt om aan te tonen dat de taliban het bureau van jouw vader overhoop hebben gehaald (CGVS, p. 12), blijkt uit deze foto's geenszins dat dit het bureau van jouw vader betreft. In de kantlijn kan hieraan nog worden toegevoegd dat daar waar je een foto van jouw vader in een bureau neerlegt (CGVS, p. 13), de setting niet overeenstemt met de foto's van zijn bureau die overhoop werd gehaald. Wat er ook van zij, dergelijke foto's kunnen in scène zijn gezet om jouw verklaringen kracht bij te zetten. Er kan dan ook enkel bewijswaarde aan deze foto's worden toegekend om geloofwaardige verklaringen te ondersteunen, hetgeen bij jou niet het geval was.

Volledigheidshalve wenst het CGVS nog toe te voegen dat wat betreft de opmerkingen van jouw advocaat, aangestipt kan worden dat geen van de specifieke opmerkingen over voorgehouden fouten in de notities van het persoonlijk onderhoud zaken betroffen pertinent voor bovenstaande beslissing. Deze opmerkingen vermogen geenszins bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;
- Artikel 12 van het Kinderrechtenverdrag;
- Artikel 14, lid 3, sub d, van het BUPO-verdrag;
- Artikel 24, lid 1, van het EU-Handvest;
- De beginselen van nauwkeurigheid, voorzorg en behoorlijk bestuur.

Aangaande de werkzaamheden van zijn vader, stelt verzoeker dat hij zeer jong was wanneer hij het laatst zijn vader zag. Het is logisch dat hij op zo een jonge leeftijd niet alle details van de voormelde werkzaamheden kende. Hij heeft enkel basiskennis over het werk van zijn vader, zoals het feit dat hij officier was, hoe zijn uniform eruit zag, dat hij soms naar Tadzjikistan ging voor zijn job en dat hij een opleiding volgde om chauffeur te worden.

Verder stelt verzoeker dat de door hem neergelegde documenten overeenstemmen met zijn verklaringen. Hieromtrent werden ook geen tegenstrijdige verklaringen afgelegd door verzoeker.

Vervolgens wordt aan verzoeker verweten niet alle nodige vragen gesteld te hebben aan zijn maternale oom. Deze laatste heeft enkel het nodige gedaan teneinde alle documenten door te sturen aan verzoeker evenals alle bewijzen in verband met de job van zijn vader, maar er kan nergens uit afgeleid worden dat de oom van verzoeker meer wist over de job van de vader van verzoeker of dat hij zelfs kan lezen en dus misschien niet kon weten wat er precies op de documenten geschreven stond.

Er kan niet van verzoeker verwacht worden dat hij als minderjarige het initiatief zou nemen om vragen te stellen aan zijn oom met betrekking tot het werk van zijn vader, denkende dat de documenten voldoende zouden zijn.

Verzoeker legt verder landeninformatie neer waaruit het risico blijkt dat familieleden van voormalig overheidspersoneel lopen.

De andere familieleden van verzoeker die momenteel nog in Afghanistan wonen hebben de nodige maatregelen genomen, wetende dat alle mannen van de familie Afghanistan verlaten hebben en dat enkel de moeder en haar dochters nog in Dobi wonen.

Verzoeker uit verder kritiek op de bestreden beslissing waar deze op algemene wijze poneert dat Afghaanse documenten onbetrouwbaar zijn. Verzoeker wijst erop dat hij een foto neergelegd heeft, die zijn familieband met zijn vader kan bewijzen. Het betreft een foto met de hele familie daarop. De beoordeling dat verzoeker en zijn vader niet herkenbaar zouden zijn daarop, is echter subjectief.

De bestreden beslissing stelt verder dat de verklaringen van verzoeker ongeloofwaardig zijn wegens het feit dat hij meegedeeld heeft dat zijn twee andere ooms bij de politie werkten, maar dat hij daar niets extra over kon vertellen. Er kan duidelijk aan verzoeker niet verweten worden dat hij de inhoud van de jobs van zijn ooms niet kende, wetende dat zij niet in dezelfde streek woonden.

De houding van de maternale oom wordt tevens in vraag gesteld, met betrekking tot het feit dat hij niet onmiddellijk reageerde wanneer de Taliban hem en zijn broer sloegen en dat hij verzoeker en zijn broer heeft laten werken in Kabul. Alhoewel de houding van de oom vragen zou kunnen oproepen, kan verzoeker deze niet verantwoorden in naam van zijn oom, wetende dat hij enkel 10 jaar oud was op dat moment en dus enkel deed wat zijn oom hem vroeg.

Het is wel niet merkwaardig dat verzoeker op 10-jarige leeftijd heeft moeten beginnen werken. Veel jongeren moeten op heel jonge leeftijd op de velden werken of in een bazaar, dus het is allerminst vreemd dat verzoeker ballonnen heeft moeten verkopen.

Er moet eraan herinnerd worden dat verzoeker in Kabul enkel van ver benaderd werd. De Taliban zijn nooit met verzoeker komen praten, aangezien hij telkens ontsnapte. Gelet op de indirecte bedreiging, heeft verzoeker pas nadat hij driemaal van ver benaderd werd, erover gesproken met zijn oom, en zo beslist om het land te ontvluchten voordat de situatie escaleerde.

Uiteindelijk kon verzoeker onmogelijk zijn vader ondervragen omtrent de jaren waarop hij verdwenen was of omtrent zijn job, wetende dat deze laatste enkel twee of drie dagen thuisgebleven is voordat hij opnieuw verdween.

De vader van verzoeker heeft alleszins problemen gekend met de Taliban, aangezien zijn bureau doorzocht werd, zoals aan de hand van de foto's van verzoeker bewezen wordt. Aangezien de vader van verzoeker veel moest reizen en bij de grenspolitie werkte, is de vaststelling van de bestreden beslissing volgens dewelke de foto waarbij de setting van het bureau waarin zijn vader werkte niet overeenstemt met de foto's van zijn bureau dat overhoop werd gehaald, niet relevant.

Verzoeker licht verder het risico volgende uit een (gepercipieerde) verwestering op uitgebreide wijze toe. Verzoeker is sinds "*december*" 2021 in België. Toen hij aankwam was hij 15 jaar oud. Hij leeft sindsdien in België. Verzoeker voelt zich hier heel goed geïntegreerd. Hij volgt lessen in het Frans en praat ook vlot Frans. Hij gaat op school in Wallonië en de leerkrachten merken dat hij heel snel evolueert. Hij volgt judolessen en heeft hier veel vrienden, namelijk op zijn judoclub en op school. Meerdere verklaringen en getuigenissen van mensen die verzoeker kennen, verklaren dat hij volledig geïntegreerd is, dat hij evolueert, dat hij "*geïnvesteerd*" is en dat hij heel goed Frans kan spreken. Ze gaan bovendien aanhalen dat verzoeker heel respectueus is en mooie waarden heeft. Deze verklaringen dienen zeker in acht genomen te worden, aangezien deze degelijk aantonen dat verzoeker zijn plaats heeft in België. Verzoeker heeft bovendien als doel ingenieur te worden in België. Verzoeker heeft ook veel foto's waarbij duidelijk te zien is dat hij veel vrienden heeft en dat hij ook helemaal verwesterd is, gelet op zijn houding, zijn activiteiten en de mensen met wie hij omgaat. Sinds hij in België woont, is zijn mentaliteit veranderd, hij heeft zich heel hard ontwikkeld, waardoor hij nu dezelfde mentaliteit heeft als Belgische mensen.

In ondergeschikte orde meent verzoeker in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker wijst op de precare veiligheidssituatie in Afghanistan en benadrukt vervolgens de humanitaire en socio-economische crisis die woedt in Afghanistan, die te wijten valt aan de Taliban als actor.

Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker foto's, getuigenissen en een schooldocument bij het verzoekschrift om zijn activiteiten in België te staven.

3.1.2. In een aanvullende nota van 14 oktober 2024 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het EUAA-rapport "*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian Developments*" van 4 november 2022;

- het EASO-rapport "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022;
- het EUAA-rapport "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;
- het EUAA-rapport "Afghanistan Country Focus" van december 2023;
- het EUAA-rapport "Country Guidance : Afghanistan" van mei 2024;
- het EUAA-rapport "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;
- het EASO-rapport "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;
- het EUAA-rapport "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022;
- het UNAMA-rapport "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023;
- de COI Focus "Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban" van Cedoca van 14 december 2023;
- het EUAA-rapport "COI Query Afghanistan – Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 2 februari 2024.

3.1.3. Op 17 oktober 2024 legde verzoeker een aanvullende nota neer:

"Verzoeker wenst zijn verzoek om internationale bescherming aan te vullen met verschillende documenten, betreffende zijn integratie.

Op school is verzoeker ingeschreven bij DASPA op ELMA Secondaire (Sainte-Julie, Saint-Laurent, Saint-Roch) in Marche.

Hij heeft een grote consistentie laten zien sinds zijn inschrijving (stuk 1).

De DASPA-coördinator van ELMA Secondaire (stuk 2) en de leerkrachten van verzoeker (stuk 3) benadrukten zijn vele kwaliteiten, waarbij ze zijn goede gedrag, goede waarden en uitstekende integratie benadrukten.

Op sociaal vlak is verzoeker betrokken bij verschillende activiteiten.

- *Hij is lid van een judoclub en doet met succes mee aan sportevenementen (stuk 4).*
- *Hij neemt regelmatig deel aan activiteiten, projecten en opleidingen van Compagnons Bâtisseurs (stuk 5).*
- *Hij volgde de training "Mille et une voix", georganiseerd door het Rode Kruis (stuk 6).*
- *Sinds 2022 is hij lid van het Maison des Jeunes CRAB van Sainte-Ode (stuk 7).*
- *In 2024 nam hij deel aan het project "Liberté" van de Fédération des Maisons des Jeunes (stuk 8).*
- *Hij liep de 20 km van Brussel in 2023 (stuk 9).*
- *Hij heeft een groot en hecht netwerk van Belgische vrienden opgebouwd (stuk 10).*

Wat het dagelijks leven betreft, verblijft de eiser sinds zijn aankomst in hetzelfde centrum.

De directeur van het centrum getuigt van zijn goede gedrag (stuk 11).

Zijn vroegere MENA referent, met wie hij nog steeds een zeer goede band heeft, getuigt van zijn vooruitgang, zijn sterk ontwikkelde interesse in allerlei activiteiten en in het functioneren van België, zijn karakter en kwaliteiten, evenals zijn uitstekende integratie (stuk 12).

Verzoeker heeft een reeks foto's bijgevoegd van zijn dagelijks leven binnen en buiten het centrum (stuk 13).

Verzoeker geeft dus blijk van een oprecht verlangen en vermogen om te integreren.

Hij diversifieert de gebieden van integratie en investeert er op briljante wijze in.

Al deze punten komen overeen met die welke reeds in het beroepschrift zijn aangevoerd.

Uit het voorgaande volgt dat verzoeker perfect geïntegreerd is in België en verwesterd is, waardoor hij bij terugkeer naar Afghanistan een aanzienlijk risico loopt op vervolging door de Taliban.

Dit argument is in hoger beroep ontwikkeld en wordt in het onderhavige verzoekschrift.

Onlangs nog heeft Uw Raad de vluchtelingenstatus erkend van een jonge Afghaan die net als verzoekster zeer goed geïntegreerd was (RvV, 4 oktober 2024, n° 313 968).

Verzoeker spreekt vloeiend Frans. Bovendien is de aanwezigheid van een tolk niet langer vereist tijdens het overleg met zijn raadsvrouw."

Inventaris der stukken ter ondersteuning van de aanvullende nota:

1. *Attestation scolaire 2023-2024, fiche individuelle élève 2024, bulletin juillet 2024 et attestation scolaire 2024-2025;*
2. *Témoignage de R.D.P., coordinateur DASPA;*
3. *Témoignages de L.P., L.G. et J.G., professeurs DASPA;*
4. *Documents du club de judo et témoignage de P.W., secrétaire du club de judo;*
5. *Attestation de participation aux activités des Compagnons Bâtisseurs;*
6. *Attestation de participation à la formation « Mille et une voix »;*
7. *Attestation de participation aux activités de la Maison des Jeunes de Sainte-Ode;*
8. *Attestation de participation au projet « Liberté » de la Fédération des Maisons des Jeunes;*
9. *Attestation de participation aux 20km de Bruxelles 2023;*
10. *Témoignages de S. et J-M.M., J.D., de G.G., A.A. et F.L.;*
11. *Attestation de bonne conduite de L.U., directrice du centre Croix-Rouge de Sainte-Ode;*
12. *Témoignage et photos de N.Z., ancienne référente MENA;*
13. *Photos diverses.*

3.1.4. Ter terechtzitting van 18 oktober 2024 legt verzoeker een aanvullende nota neer met daarin een getuigenis van zijn godsdienstleerkracht.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden vervolging daar hij vage verklaringen aflegde inzake de werkzaamheden van zijn vader (i), de door hem neergelegde documenten zijn verklaringen niet kunnen remediëren (ii), hij geen informatie had inzake de vermeende werkzaamheden van zijn ooms (iii), de houding van verzoeker en zijn familie niet aannemelijk is in het licht van de dreiging van de taliban (iv) en verzoeker weinig besef had van het verdere verloop van de problematiek met de taliban (v).

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan deze terechte vaststellingen door het aanbrengen van vergoelijkingen en het bekritisieren van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing.

Zo merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoeker bijzonder weinig informatie kon verschaffen inzake de vermeende werkzaamheden van zijn vader:

“Vooreerst dient te worden aangestipt dat je bijzonder vage verklaringen aflegde over de werkzaamheden van jouw vader bij de Afghaanse politie, nochtans de oorzaak van jouw problemen met de taliban en uiteindelijk ook jouw vertrek uit jouw land van herkomst. Je slaagt er immers niet in te overtuigen wat betreft zijn concrete activiteiten bij de politie. Zo kan je louter zeggen dat jouw vader werkzaam was als officier bij de politie en soms naar Tadzjikistan diende te gaan voor zijn job (CGVS, p. 8). Bij welke afdeling van de politie hij werkte, weet je niet te zeggen (CGVS, p. 8).

Je stelt vervolgens weliswaar dat jouw vader een opleiding volgde om chauffeur te worden, doch waar hij die opleiding volgde of wat dit inhield weet je niet met zekerheid te zeggen (CGVS, p. 8). Evenmin kan je duiden waar jouw vader werkzaam was of gestationeerd was (CGVS, p. 8). Hoewel je even later dan toch stelt dat het bureau van jouw vader zich in Kabul bevond, weet je dit echter niet verder te concretiseren (CGVS, p. 12). Vervolgens verklaar je dat er tien personen onder jouw vader werkzaam waren, doch geen verdere informatie hierover te bezitten (CGVS, p. 14). Nochtans vernam je dit van jouw maternale oom (CGVS, p. 14). Jouw oom gaf echter geen verdere informatie, noch heb je zelf meer informatie gevraagd aan jouw oom (CGVS, p. 15). Je kan niet duiden waarom je dit niet deed en stelt louter dat jij hier bent en jouw oom in Afghanistan is (CGVS, p. 15), hetgeen geen vergoelijking is voor jouw nalatende houding. Er kan begrip worden opgebracht voor jouw jeugdige leeftijd, doch is het frappant dat jullie hierover niet verder zouden hebben gesproken, daar de job van jouw vader de aanleiding was van jouw vervolgingsfeiten. Verwacht kan dan ook worden dat jouw oom verdere informatie zou meegeven. Dat hij dit niet gedaan zou hebben, plaatst de nodige vragen bij de door jou ingeroepen feiten. Vervolgens leg je een aantal foto's neer om de job van jouw vader te staven. Over deze foto's slaag je er evenmin in verdere informatie te geven. Je weet niet waar

de foto's zijn genomen, noch wie de andere personen zijn die met jouw vader zijn afgebeeld (CGVS, p. 12). Ook kan je geen enkele naam van een collega weergeven (CGVS, p. 9). Tot slot slaag je er niet in enig verhaal van de job van jouw vader te vertellen (CGVS, p. 9). Daar je tot een maand voor het persoonlijk onderhoud maandelijks contact had met jouw maternale oom (CGVS, p. 7), kan worden verwacht dat je meer informatie zou bezitten. Door jouw gebrekkige kennis over de werkzaamheden van jouw vader, maak je diens job als officier bij de politie allerminst aannemelijk.

Dat je amper informatie bezit over de job van jouw vader, blijkt eveneens uit de vaststelling dat in de door jou neergelegde documenten herhaaldelijk wordt verwezen naar de Afghaanse grenspolitie, terwijl jij geen notie had voor welke afdeling jouw vader werkzaam was (CGVS, p. 8). Op basis van jouw documenten blijkt immers dat jouw vader een training met een Ford Ranger volgde bij het departement van de grenspolitie in Kabul, alsook een opleiding voor het besturen van een vrachtwagen in datzelfde departement en dit in samenwerking met de Afghaanse nationale politie. Ook bij het document waar hij een managementcursus volgde in Tadzjikistan wordt gesproken over de Afghaanse grenspolitie. Daar er meermaals verwezen wordt naar de Afghaanse grenspolitie, lijkt het waarschijnlijk dat jouw vader aangesloten was bij de grenspolitie. Jij maakt hier echter geenszins gewag van, noch stel je enige notie te hebben van de afdeling waarvoor jouw vader werkzaam was (CGVS, p. 8). Dat je verschillende documenten en foto's neerlegt ter staving van de job van jouw vader, kan dan ook geen ander licht doen schijnen op de vaststelling dat je de werkzaamheden van jouw vader niet aannemelijk weet te maken. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om plausibele verklaringen kracht bij te zetten. Daar is hier allerminst sprake van. Op zichzelf vermogen zulke documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig relaas te herstellen. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt bovendien dat veel valse en vervalste Afghaanse documenten door de hoge graad aan corruptie in jouw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde. Er kan dan ook geen waarde worden toegeschreven aan de documenten en foto's ter ondersteuning van de job van jouw vader. Overigens dient te worden opgemerkt dat je slechts een foto neerlegt om de band met de persoon waarvan jij beweert dat hij je vader is, te staven. Je legt immers geen enkel identiteitsdocument van jezelf neer, waardoor je niet aantoont dat de persoon op de documenten jouw vader betreft.

Wat betreft jouw verklaringen dat je ook twee paternale ooms, genaamd N. en S., hebt die bij de politie tewerkgesteld waren, kan je niet zeggen wat ze deden bij de politie (CGVS, p. 9). Verder weet je niet of ze op dezelfde plaats als jouw vader tewerkgesteld waren (CGVS, p. 9). Ofschoon begrip kan worden opgebracht voor jouw jeugdige leeftijd en het feit dat jouw ooms niet nabij jullie woonden, kan toch enige basiskennis worden verwacht, hetgeen niet het geval is. Evenmin heb je iets van jouw familie vernomen over de job van jouw ooms (CGVS, p. 9). Of je naast deze twee familieleden nog andere familie had die werkzaam was bij de Afghaanse politie, weet je niet (CGVS, p. 9). Nog daar gelaten of je kennis hebt van hun job, blijkt verder ook dat je geen zicht hebt op eventuele problemen die deze twee ooms al dan niet met de taliban zouden hebben gehad. Je kan niet duiden of de twee ooms problemen kenden, noch of hun familieleden ooit geslagen werden door de taliban (CGVS, p. 20). Je stelt louter dat de taliban naar hun huizen gingen om brood of eten te vragen, maar of ze hierbij specifiek de families van jouw twee ooms viseerden, weet je niet (CGVS, p. 20). Verwacht kan dan ook worden dat jij of jouw familie zich hierover zouden informeren ten einde het risico op vervolging te kunnen inschatten. Tot slot leg je geen enkel document neer over de werkzaamheden van jouw twee paternale ooms, waardoor je niet hebt aangetoond dat jouw twee ooms tewerkgesteld waren bij de Afghaanse politie."

Verzoeker wijst in zijn verzoekschrift op zijn jeugdige leeftijd doch gaat zodoende voorbij aan het gegeven dat de bestreden beslissing reeds expliciet rekening houdt met dit gegeven.

Het louter opnieuw aanhalen van deze verschoningsgrond plaatst de pertinente beoordeling van de bestreden beslissing hieromtrent niet in een ander daglicht.

Verder stelt verzoeker dat zijn oom geen verdere informatie had omtrent de werkzaamheden van zijn vader. Deze stelling is echter niet aannemelijk gelet op het feit dat het net deze oom was die de documenten betreffende deze werkzaamheden naar verzoeker verstuurde. Redelijkerwijs kan worden verwacht dat deze oom toch enige informatie kon verschaffen over de eigenlijke inhoud van deze documenten. In zijn verzoekschrift speculeert verzoeker nog dat zijn oom mogelijks analfabeet is, doch verschaft hierover geen zekerheid. Zulke speculatie kan bezwaarlijk als een ernstig verweer worden beschouwd, temeer daar verzoeker steevast met zijn oom in contact stond en aldus kan worden verwacht dat hij dit zou weten. In ieder geval kan worden verwacht dat verzoeker zelf stappen zou ondernemen om kennis te nemen van de juiste inhoud van deze documenten, *quod non*.

Aangaande de documenten en hun relatieve bewijswaarde komt verzoeker niet verder dan het louter tegenspreken van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing. Hiermee doet hij geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen. Het komt

aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten en elementen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, waarbij hij echter in gebreke blijft.

Wat de ooms van verzoeker betreft, herhaalt verzoeker het feit dat hij in een andere streek woonde en geen details kende van hun werkzaamheden. Ook deze uitleg werd reeds door de bestreden beslissing overwogen. Verzoeker biedt geen nieuwe, concrete argumenten die afbreuk doen aan de motivering van de bestreden beslissing.

De door verzoeker aangehaalde informatie met betrekking tot de vervolging van familieleden van voormalig overheidspersoneel is niet dienstig daar er geen geloof kan worden gehecht aan de vermeende werkzaamheden van zijn vader.

Vervolgens stelt de bestreden beslissing op terechte wijze dat de houding van verzoeker en zijn familie niet geloofwaardig was in het licht van de dreiging van de taliban:

“Bovendien kunnen de nodige vragen worden gesteld bij de houding van jouw familie en de gang van zaken die je schetst na de start van jouw vervolgingsfeiten, hetgeen de nodige vragen oproept en de geloofwaardigheid van de door jou geschetste feiten op de helling plaatst. Je stelt tweemaal door de taliban te zijn geslagen toen je nog in Dobi woonde (CGVS, p. 13, p. 15, p. 16). Daar waar dit een eerste keer gebeurde in het bijzijn van jouw broer en je de tweede keer alleen was, weet je niet te zeggen of jouw broer op nog andere momenten geslagen werd (CGVS, p. 16). Dit is frappant aangezien je vervolgens vier jaar met jouw broer in Kabul leefde, waardoor het vreemd is dat jullie hierover niet gesproken zouden hebben. Voorts kan gewezen worden op de houding van jouw familie. Nadat jij en jouw broer een eerste keer geslagen werden door de taliban, stelde jouw maternale oom dat er geen probleem was en liet hij jullie verder naar de madrassa gaan (CGVS, p. 16). Nochtans verklaarde je dat de mauwlawi van de madrassa banden had met de taliban, in zijn lessen reeds hintte naar een mogelijkheid om op een andere plaats te studeren en waarschuwde jouw moeder jou om niet op dit aanbod in te gaan, aangezien dit betekende dat je jihad zou moeten doen (CGVS, p. 20). Dat jouw oom jullie dan zonder meer verder naar de madrassa liet gaan, roept eveneens de nodige vragen op. De aanvankelijk nalatende houding van jouw oom staat dan ook in schril contrast met zijn houding nadat je een tweede maal door de taliban werd geslagen en hij jouw broer en jij meteen wegstuurde naar Kabul (CGVS, p. 16, p. 17). Of jouw oom jouw vader inlichtte over deze twee incidenten met de taliban, kan je echter niet zeggen (CGVS, p. 16). Er kan begrip worden opgebracht voor jouw jeugdige leeftijd ten tijde van deze incidenten, doch is de houding van jouw oom merkwaardig te noemen. Jouw voorstelling van de feiten dat jouw maternale oom jou, als acht- of negenjarige, en jouw broer, die op dat moment elf of twaalf jaar oud was, zonder enig netwerk naar Kabul stuurde waar jullie dienden te werken om te kunnen overleven, roept dan ook ernstige vragen op (CGVS, p. 6, p. 7). Je stelt immers dat jouw familie in Dobi bleef wonen, jullie niet kwam opzoeken in Kabul, noch ben je teruggekeerd naar Dobi in die periode van vier jaar (CGVS, p. 6, p. 7). Gevraagd hoe jullie toen overleefden, stel je op de eigenaar van de zaak waar je op dat moment werkte, te zijn aangewezen (CGVS, p. 7, p. 17). Vreemd is dat jouw oom jullie naar Kabul begeleidde, waar hij jullie vervolgens in de handen van A., een zakenman met ballonnen, zou laten (CGVS, p. 17). De door jou geschetste context is dan ook weinig plausibel.

Dat de houding van jouw familie niet strookt met het hebben van een gegronde vrees voor vervolging, blijft verder nog uit de houding van jij of jouw broer nadat je in Kabul tevens werd benaderd wat uiteindelijk ook tot jouw vertrek uit Afghanistan heeft geleid. Je verklaarde in Kabul driemaal benaderd te zijn geweest door een aantal personen (CGVS, p. 14, p. 18, p. 19). Nadat je een eerste maal werd benaderd, heb je niemand ingelicht omdat je dacht dat dit geen problemen zou opleveren (CGVS, p. 18). Nochtans verklaarde je over deze eerste keer dat je bang was en ze een wapen bij zich hadden (CGVS, p. 18). Je verwittigde jouw broer weliswaar na het tweede incident, doch verhinderde je jouw broer om naar jouw oom te bellen, omdat je dacht dat het om gewone burgers ging (CGVS, p. 18, p. 19). Dit kan echter niet worden gevolgd, daar je verklaarde reeds de tweede keer een pistool te hebben gezien en vertelde je over de eerste keer dat je de gezichten van jouw belagers niet kon zien omdat ze deze verborgen hielden met een sjaal (CGVS, p. 18), waardoor toen reeds het vermoeden kon ontstaan dat deze personen meer waren dan gewone burgers, gelet op de vaststelling dat je reeds in Dobi door de taliban werd benaderd. Gevraagd naar concrete indicaties voor jouw vermoeden dat jouw belagers banden hadden met de taliban, verwijst je namelijk naar hun fysieke karakteristieken, het feit dat ze een tulband droegen, ze hun gezichten verborgen hielden en een geweer bij zich hadden (CGVS, p. 19). Dat jij of jouw broer aldus jouw oom niet eerder zouden hebben ingelicht, is dan ook weinig plausibel in de door jou geschetste context, daar de problemen met de taliban er toe geleid hebben dat jij en jouw broer jullie dorp reeds op jonge leeftijd dienden te verlaten omwille van de problemen met de taliban. Frappant is voorts ook dat je geen notie hebt of jouw oudere broer op dat moment ook al dan niet werd benaderd door de taliban (CGVS, p. 18).”

Verzoeker wijst in zijn verzoekschrift opnieuw op zijn jonge leeftijd en dat het gedrag van zijn familie hem niet kan worden verweten. Ook op dit punt werd verzoekers leeftijd reeds in rekening gebracht door de bestreden beslissing. De Raad merkt verder op dat de bestreden beslissing zich mag baseren op het geheel van de

verklaringen van verzoeker ter beoordeling van zijn geloofwaardigheid, waarbij het verklaarde gedrag van derden een nuttig element kan vormen bij deze beoordeling.

Waar verzoeker stelt dat men vaak op jonge leeftijd begint met de velden te bewerken, en het aldus aannemelijk is dat hij naar Kabul werd gestuurd om te werken, gaat hij voorbij aan het omstandige en uitgebreide motief van de bestreden beslissing waarin de gehele context van verzoekers verblijf in Kabul niet aannemelijk werd geacht. Voorts brengt verzoeker geen enkel stuk van objectieve informatie bij dat stelt dat men op een zulke jonge leeftijd begint met de velden te bewerken in Afghanistan. Bovendien kan het bewerken van de velden bezwaarlijk worden vergeleken met de situatie van verzoeker, die op zeer jonge leeftijd helemaal alleen naar Kabul werd gestuurd om te werken.

Verder stelt verzoeker dat hij enkel van ver werd benaderd in Kabul en de taliban nooit met hem kwamen praten. Het ging enkel om een indirecte dreiging. De bestreden beslissing overweegt echter op pertinente wijze dat het niet aannemelijk is dat verzoeker zolang zou wachten om zijn oom in te lichten, gelet op het feit dat hij net omwille van problemen met de taliban zijn dorp diende te verlaten.

De bestreden beslissing stelt vervolgens terecht dat verzoeker amper informatie kon verschaffen over het verloop van de problematiek met de taliban:

“Wat betreft de bedreigingen van de taliban, dient te worden onderstreept dat je nauwelijks enige notie hebt van het verloop van de bedreigingen, noch welke concrete problemen jouw vader dan ondervonden zou hebben naar aanleiding van zijn werkzaamheden, hetgeen de geloofwaardigheid van jouw vervolgingsfeiten verder ondergraaft. Gevraagd of jouw vader ooit problemen kende met de taliban, repliceer je niet te weten of hij benaderd werd, maar verwijst je naar zijn functie als officier bij de politie, waardoor hij zeker problemen met de taliban moet hebben gekend (CGVS, p. 14). Gepeild naar de concrete problemen die jouw vader dan heeft gehad, ontwijk je de vraag aanvankelijk en verwijst je wederom naar zijn job bij de politie, het gegeven dat hij een hoge rang had en tien mensen onder zich had (CGVS, p. 14). Daar waar je vervolgens refereert naar drie of vier politiecommandanten die door de taliban werden gedood, heb je hierover geen verdere informatie (CGVS, p. 14, p. 15). Nochtans lichtte jouw oom jou hierover in, waardoor het merkwaardig is dat hij jou niet verteld zou hebben over de problemen van jouw vader met de taliban, daar dit de kern van jouw vrees uitmaakt. Voorts is het vreemd dat je amper informatie hebt over de eerste maal dat jouw vader gedurende lange tijd verdween (CGVS, p. 9). Hoewel jouw vader pas terug opdook na jouw vertrek, is het frappant dat hij amper iets gelost zou hebben of niemand van jouw familie ingelicht zou hebben over de gebeurtenissen van die afgelopen twee jaar (CGVS, p. 10). Evenmin kan je duidelijkheid verschaffen over de tweede keer dat jouw vader verdween. Je weet immers niet te zeggen of jouw vader al dan niet Afghanistan verliet, noch wat zijn plan was, noch heeft iemand van jouw familie jouw vader nog gehoord sindsdien (CGVS, p. 7, p. 9, p. 10). Het is merkwaardig dat jouw vader niemand ingelicht zou hebben terwijl hij twee of drie dagen thuis verbleef (CGVS, p. 10). Daar waar je vervolgens verklaart dat jouw vader andermaal verdween omdat enkele verwanten voor de taliban werkten en iets wilden doen tegen jouw vader, kan je niet duiden wie deze personen dan waren (CGVS, p. 10). Je slaagt er immers louter in de naam van M. mee te geven, maar andere namen stel je niet gehoord te hebben (CGVS, p. 10, p. 11). Wat M. dan voor de taliban deed, weet je evenmin (CGVS, p. 11). Gelet op jouw gebrekkige kennis hierover, maak je dan ook niet aannemelijk dat de taliban het op jouw vader gemunt zouden hebben bij zijn terugkeer naar huis. Dat je hierover in het ongewisse blijft, mag verbazen en is weinig plausibel. Voorts kan gewezen worden op de gebrekkige inspanningen van jouw oom om jouw vader te vinden. Je stelt dat jouw oom eenmaal naar Kabul ging, maar op welke manier hij jouw vader trachtte te vinden en of hij al dan niet naar zijn bureau in Kabul ging of naar een andere plaats in Kabul, weet je evenmin te duiden (CGVS, p. 20). Hoewel je er aan toevoegt dat jouw oom jouw vader ook in het dorp poogde te vinden, kan je hierover evenzeer geen informatie verschaffen (CGVS, p. 20). Jouw vage en oppervlakkige antwoorden kunnen dan ook niet overtuigen. Ofschoon begrip kan worden opgebracht voor jouw jeugdige leeftijd, kan worden verwacht dat jouw familie jou op de hoogte houdt aangaande de huidige situatie van jouw vader, daar de problemen met de taliban omwille van de werkzaamheden van jouw vader de kern van jouw vrees uitmaken. Ook van een jonge verzoeker om internationale bescherming mag verwacht worden dat hij zich zo goed als mogelijk inlicht over de elementen die rechtstreeks in verband staan met de kern van zijn vrees. Dat je hier niet in slaagt, ondergraaft verder de geloofwaardigheid van jouw bewering dat je persoonlijke problemen ondervond met de taliban waardoor jij het land verliet en nog steeds niet kan terugkeren.”

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij zijn vader niet kon ondervragen omtrent de jaren waarop hij verdwenen was of omtrent zijn job, doch gaat zodoende voorbij aan de uitgebreide en omstandige motivering van de bestreden beslissing die terecht stelt dat het niet aannemelijk is dat de vader van verzoeker niemand van zijn familie inlichtte over de voormelde elementen.

Omtrent de door verzoeker neergelegde documenten stelt de bestreden beslissing nog terecht het volgende:

“De overige door jou neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Het paspoort en de taskara’s van jouw vader en jouw grootvader zeggen enkel iets over hun identiteit en nationaliteit. Dit toont echter jullie beweerde familieband niet aan, daar je er niet in slaagt enig identiteitsdocument van jou neer te leggen (CGVS, p. 13). In de kantlijn kan hieraan nog toegevoegd worden dat jouw verklaring dat jouw taskara in Kroatië in beslag werd genomen, klemmt met jouw aanvankelijke verklaringen bij aankomst in België waar je stelde dat jouw taskara in Afghanistan is achtergebleven (CGVS, p. 13; Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling, d.d. 26/07/2021, p. 4), waardoor de nodige vragen kunnen worden gesteld bij het uitblijven van enig identiteitsdocument. Te meer daar je volgens jouw verklaringen tot een maand voor het persoonlijk onderhoud in contact stond met jouw maternale oom, die je verschillende documenten over de job van jouw vader doorstuurde (CGVS, p. 7, p. 13), waardoor verwacht kan worden dat je via hem een kopie tracht te bekomen. Tot op heden heb je echter geen enkel (begin van) bewijs neergelegd om jouw identiteit te staven. Dat je tegenstrijdige verklaringen aflegt over het ontbreken van jouw taskara, noch er in slaagt een kopie neer te leggen, heeft als gevolg dat je niet toelaat te stellen dat jouw identiteit, noch jouw familieband met de door jouw beweerde familieleden, vaststaat. Er kan immers worden verwacht, gelet op het belang van dit soort stukken, dat je een duidelijk zicht kan bieden op het bestaan van jouw taskara. Voorgaande wordt overigens nog versterkt door de toegevoegde informatie waaruit blijkt dat dit bovenstaande stukken vlot te verkrijgen zijn binnen het illegale circuit. De foto waarop jij zou staan met de persoon waarvan je beweert dat hij jouw vader is, samen met jouw broers en zussen, zegt niets over jouw familieband en asielmotieven an sich.

Gezien het grote leeftijdsverschil kan namelijk niet met zekerheid worden vastgesteld dat jij het bent, noch dat de persoon jouw vader zou zijn. Wat betreft de stempels van het paspoort waarover jij verklaart dat deze bij het paspoort van jouw vader horen om aan te tonen dat hij soms naar Tadzjikistan diende te gaan, blijkt uit niets dat dit deel is van het paspoort van jouw vader. Op de kopies is immers nergens een duidelijk leesbaar paspoortnummer terug te vinden, waardoor niet met zekerheid kan gesteld worden dat de stempels uit het paspoort van jouw vader komen. Aangaande de foto’s die je neerlegt om aan te tonen dat de taliban het bureau van jouw vader overhoop hebben gehaald (CGVS, p. 12), blijkt uit deze foto’s geenszins dat dit het bureau van jouw vader betreft.

In de kantlijn kan hieraan nog worden toegevoegd dat daar waar je een foto van jouw vader in een bureau neerlegt (CGVS, p. 13), de setting niet overeenstemt met de foto’s van zijn bureau die overhoop werd gehaald. Wat er ook van zij, dergelijke foto’s kunnen in scène zijn gezet om jouw verklaringen kracht bij te zetten.

Er kan dan ook enkel bewijswaarde aan deze foto’s worden toegekend om geloofwaardige verklaringen te ondersteunen, hetgeen bij jou niet het geval was.”

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift enkel dat zijn vader voor zijn job veel rondreisde, dus de respectievelijke foto’s van zijn bureaus niet overeenstemden. Verzoeker doet hiermee geen enkele afbreuk aan de terechte stelling dat nergens uit kan worden afgeleid dat het overhoop gehaalde bureau werkelijk van zijn vader is. Evenmin doet verzoeker afbreuk aan de motivering omtrent de relatieve bewijswaarde van zulke foto’s.

Tot slot maakt verzoeker op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Waar verzoeker verder nog verwijst eventuele problemen die terugkeerders naar Afghanistan kunnen ervaren, oordeelt de Raad, na lezing van de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, als volgt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO “Afghanistan Country Focus” januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft *de-facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO “Afghanistan Country Focus”, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende

middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat “*zina* betreft” – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden.

Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen.

Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, “*Afghanistan – taliban’s impact on the population*”, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”).

Wat personen betreft die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 December 2021 in EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te

houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA "*Guidance Note*" van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query "*Afghan nationals perceived as 'Westernised'*", 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- personen die "*verwesterd*" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn, dan wel als verwesterd worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van "*zina*" kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA "*Country Guidance*" wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA *Country guidance: Afghanistan*, mei 2024, p. 57-61).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Teneinde zijn verzoek om internationale bescherming op nuttige wijze aan te vullen of te wijzigen in het licht van de fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan en desgevallend, in de huidige stand van de procedure, individuele elementen of persoonlijke omstandigheden voor te leggen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt, kan verzoeker nieuwe elementen aanvoeren via het verzoekschrift en via een aanvullende nota.

De Raad merkt op dat verzoeker Afghanistan verliet in juli 2020, op veertienjarige leeftijd. Sinds 24 juli 2021 verblijft verzoeker op onafgebroken wijze in België. Verzoeker gaat vrijwel sinds zijn aankomst naar school. Vooreerst in het kader van het DASPA-traject, thans volgt hij een regulier onderwijstraject en is hij ingeschreven voor het schooljaar van 2024-2025. Zijn leerkrachten zijn over de hele lijn zeer positief over verzoeker en zijn inzet en integratie (bijlage verzoekschrift, aanvullende nota van 17 oktober 2024, nrs. 1-3, aanvullende nota van 18 oktober 2024). Hij spreekt vlot Frans. Verzoeker volgt daarnaast op vrijwillige basis bijscholing in het Frans, op eigen initiatief (aanvullende nota van 17 oktober 2024, nr. 10). Verder is verzoeker lid van een judoclub, waar diens inzet eveneens wordt geschraagd door verscheidene getuigenissen. Verzoeker heeft zich tevens ingezet voor verscheidene, vrijwillige projecten (aanvullende nota van 17 oktober 2024, nrs. 5-9). Uit de door verzoeker neergelegde foto's, blijkt verder een uitgebreid sociaal

leven, met een divers netwerk van beide meisjes en jongens. Overigens verbleef verzoeker, althans volgens zijn verklaringen, de laatste vier jaar voor zijn vertrek in Kabul.

De Raad merkt op dat verzoeker, gelet op zijn jonge leeftijd ten tijde van zijn vertrek uit Afghanistan, een groot deel van zijn tienerjaren, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere, in België heeft doorgebracht en aan het doorbrengen is. Deze vormende jaren zijn essentieel in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, waardoor hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, onbewust “*westerse*” gedragingen en kenmerken eigen kan maken. Gelet op diens niet-aflatende inzet op school en diens deelname aan verscheidene extra-scolaire, genderdiverse activiteiten, en dit gedurende meer dan drie jaar, blijkt een intensieve deelname aan de Belgische maatschappij. De Raad merkt op dat uit de talrijke rapporten en getuigenissen van leerkrachten en kennissen, een uitzonderlijke inzet en ambitie blijkt. Temeer daar het een resem aan vrijwillige projecten betreft waaraan verzoeker deelneemt.

Diens integratie in het Belgische sociale weefsel is bijgevolg onmiskenbaar, en wordt, nogmaals, op uitvoerige wijze onderschreven door de vele getuigenissen en foto's. De vooruitgang en evolutie die verzoeker tentoonstelt, veronderstelt een zekere mate van integratie en openheid tot westerse normen en waarden, daar een zulke integratie bezwaarlijk kan worden gerealiseerd door diegenen met een fundamentalistische, traditioneel Islamitische visie op de maatschappij. Dit wordt bijvoorbeeld geïllustreerd in de getuigenis van zijn godsdienstleerkracht die de christelijke waarden vermeldt binnen het onderwijs dat verzoeker heeft genoten en de plaats die jongeren hier krijgen om hiermee concreet aan de slag te gaan. De Raad overweegt hierbij dat, gelet op de jonge leeftijd van verzoeker ten tijde van zijn vertrek uit Afghanistan en binnenkomst in België in juli 2021, niet zomaar kan worden gesteld dat zijn denkkader al deels gevormd was naar de Afgaanse gebruiken, waarden en normen, althans niet op een onwrikbare wijze. Zo uit de voorgaande elementen als dusdanig niet noodzakelijk blijkt dat verzoeker zich daadwerkelijk westerse waarden en normen heeft eigen gemaakt in die mate dat deze al fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit, kan wel redelijkerwijze aangenomen worden dat zijn actieve deelname aan de Belgische samenleving via onderwijs en de veelheid aan vrijwillige activiteiten in België, een impact heeft op zijn ontwikkeling als jonge adolescent en de manier waarop hij zich gedraagt.

Er kan geen abstractie worden gemaakt van elementen eigen aan verzoeker. Verzoeker is in contact gekomen met een geheel nieuwe levenswijze. Rekening houdend met zijn vertrek uit Afghanistan in 2020, heeft verzoeker ondertussen een aanzienlijk deel van zijn tienerjaren, die essentieel zijn in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, buiten Afghanistan doorgebracht. Zijn jonge leeftijd maakt dat hij erg beïnvloedbaar is en dat hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, onbewust ‘westerse’ gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt. De Raad benadrukt dat dit proces zich op huidig moment, heden al het risico met zich brengt dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap. Er kan dan ook niet worden uitgesloten dat verzoeker bij een terugkeer naar Afghanistan als ‘verwesterd’ zal worden gepercipieerd. Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde objectieve landeninformatie die door beide partijen wordt bijgebracht en die reeds hoger werd besproken.

De Raad overweegt vervolgens dat, hoewel er vragen kunnen worden gesteld bij de door verzoeker geschetste context, zijn verblijf in Kabul op zich niet ter discussie staat. Dit impliceert dat hij de vier jaar voor zijn vertrek zich niet in de rurale, overwegend Pashtoe regio van Nangarhar bevond, doch in het etnisch diverse en grootstedelijke Kabul (zie in deze zin EASO-rapport “*Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*” van augustus 2020 en EUAA-rapport “*Afghanistan Security Situation*” van juni 2021, waarnaar wordt verwezen in het EUAA-rapport “*Afghanistan Security Situation update*” van september 2021). Het gegeven dat hij zich voor een zulke lange periode voor zijn vertrek buiten deze Pashtun context bevond, in afwezigheid van de taliban, kan verder bijdragen aan het risico op gepercipieerde verwestering. Immers is het denkbaar dat verzoeker, gelet op zijn zeer jonge leeftijd ten tijde van zijn vertrek naar Kabul, ook naar de aldaar geldende normen werd gevormd.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan. Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met zijn profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegeschreven verwestering. De hierboven besproken objectieve landeninformatie wijst evenwel op “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen.

Gelet op het geheel dat voorafgaat, met name verzoekers profiel, zijn jonge leeftijd en zijn individuele omstandigheden, cumulatief beoordeeld, zijn specifieke persoonlijke situatie gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het taliban-regime en de precare veiligheidssituatie in zijn provincie van herkomst, *in casu* Nangarhar, en met inachtneming van de onduidelijkheid van de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging.

Daarenboven indien de verzoeker door personen uit zijn lokale gemeenschap van verwestering beschuldigd wordt, dan kunnen de *de-facto*-talibanautoriteiten evenmin worden beschouwd als een actor van bescherming.

De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*" van mei 2024 (p. 123) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden. Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*" van mei 2024 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 126).

3.4. In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP